19. b) Filosofie a transcendence. Středověká filosofie.

d filosofie není koncemplací - není cestou bohu ani mystika

- **transcendence** = cesta k bohu/ něčemu vyššímu, přesahování smyslových i rozumových možností, skutečnosti
- imanentní rovina (dobový podklad do něhož se filosofické pojmy vsazují -odvíjí se od nastavení společnosti) se zásadně proměnuje s příchodem středověku
 - již není tak svobodná jako v antice
 - o chrlí především **transcendenci** (vztah k něčemu vyššímu, cesta k bohu), nikoli filosofii
 - ve službách náboženství v těsném spojení s křesťanskou teologií a původně pro ni byla pomocnou disciplinou
 - už nemá filosofie možnost takového rozvoje
 - veškeré vědění ve středověku se distribuuje skrze Boha

Křesťanství

- oslavuje blahoslavené prosťáčky chudé duchem, narozdíl od Antiky oslavují prosté a nevzdělané
- **tematizuje pocit viny** rodíme se už zatěžkáni smrtelným hříchem jako potomci Adama a Evy
 - o nutí člověka se zpovídat ze svých hříchů
 - *Lilith- první žena Adama, zapuzena Adamem- neodpovídala křesťanským ideálům
- bůh neustále klade otázky
- tradice křesťanství je v nás velmi silná
- **gnoseologický optimismus** (filosofická subdisciplína, která se zabývá poznatelností tohoto světa, na kolik je svět poznatelný)
 - po antické tradici křesťanství prohlubuje svou filosofií **optimismus**(křesťanský bůh = nejvyšší dobro a pravda **určitě je tedy něco nežli nic**)
 - bůh nás svořil podle rozumných zákonů
 - bůh je inteligebilní sféra, člověk je boží svoření, všechno je prostoupeno božským rozumem
 - *inteligibilita je kvalita nebo stav srozumitelnosti; schopnost být pochopen
 - může bráti účast na tomto rozumném projektu→prohlubuje poznání světa
- středověká sexualita-stává se němá, tajemství
 - o literatura na toto téma oproti antice **mizí**
 - rytířská dvorská láska
 - ekonomie touhy -dvoří se někomu, kdo s nimi nikdy nemůže být
 →neuspokojená touha
 - zabývají se Deluze a Guattarii v rámci konceptu Tělo bez orgánů
 - zabývá se také Michel Foucalt ve svém díle Dějinách sexuality

- **šílenství ve středověku** poskytuje šílencům až posvátný ráz a větší (mluví skrz něco něco vyššího, ještě se šílenci neoddělují od společnosti, nezavírají se pryč)
 - zabývá se tím Michel Foucalt v díle Dějinách šílenství zajímají ho proměny epistém (dob)

tam, kde se objevuje šílenství, které se musí zavřít do ústavů a léčeben, tam je počátek novověku, středověk nezná skrývání a umlčování šílenců, nepohodlných, vznik blázinců a ústavů